

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Radiofonii
i Telewizji

Jan Dworak

NR.040, 4.1.2012

p. r. Rojek
Wpłynęło 13.12.12
nr. 10403
Załącznik nr. 1

Warszawa, dnia 11 grudnia 2012 r.

KANCELARIA SENATU	
Kancelaria Ogólna	
12. 12. 2012	
MPP / 665	
Wpł. Nr dz.	

Pani Maria Pańczyk-Pozdziej

Wicemarszałek

Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

w odpowiedzi na pismo w sprawie oświadczenia złożonego przez Senatora Marka Martynowskiego wspólnie z innymi senatorami podczas 20. posiedzenia Senatu RP w dniu 9 listopada 2012 r., przedstawiam następujące stanowisko.

Możliwość rozkładania na raty dopuszcza ustawa Ordynacja podatkowa. Każda sprawa rozpatrywana jest indywidualnie z uwzględnieniem przesłanek ważnego interesu koncesjonariusza lub interesu publicznego. Raty mogą być kształtowane dowolnie przez organ podatkowy, z tym że powinny być one dostosowane do możliwości płatniczych podatnika (wyrok NSA z dnia 29 czerwca 2005 r., I FSK 44/05 LEX nr 176684). Ustalenie wysokości rat w kwotach niemożliwych do zapłacenia stwarza iluzję uwzględnienia wniosku i narusza podstawowe zasady postępowania podatkowego, a w szczególności zasadę zaufania do organów podatkowych (wyrok NSA z dnia 1 marca 2000 r., III SA 1546/99, ONSA 2001, nr 2, poz. 84, M. Pod.2000, nr 8).

W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego (Sygn. akt I FSK 392/07 z dnia 30 maja 2008 r.), odroczenie czy rozłożenie zapłaty należności pieniężnej na raty, przy spełnieniu określonych warunków i w uzasadnionych okolicznościach, a więc wtedy, gdy może być przyznane zgodnie z art. 67a Ordynacji podatkowej, stanowi racjonalne działanie organów podatkowych mające na celu jak najbardziej efektywne wyegzekwowanie publicznoprawnych wierzytelności.

Ponadto należy wskazać, iż ulgi w spłacie podatków, które nie prowadzą bezpośrednio do zwolnienia podatnika z obowiązku uiszczenia podatku, ale ułatwiają mu jego zapłacenie - nie stanowią pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przy rozłożeniu opłaty koncesyjnej na raty wnioskodawca nie uzyskuje korzyści finansowej prowadzącej do uprzywilejowania w stosunku do innych podmiotów działających na rynku, co jest jedną z podstawowych przesłanek pomocy publicznej. Korzystanie z ulgi w przypadku rozłożenia na raty opłaty koncesyjnej jest związane z koniecznością zapłacenia opłaty prolongacyjnej, zgodnie z art. 57 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa.

Według stanu na dzień 31 grudnia 2011 r., należności z tytułu opłat prolongacyjnych za decyzje o udzieleniu lub zmianie koncesji radiowych i telewizyjnych wynosiły 13.135.900 zł i powodowały wzrost dochodów budżetowych w tej wysokości - nie można więc mówić o niecelowości i niegospodarności w pobieraniu dochodów budżetowych.

W 2011 r. nastąpił znaczący wzrost ilości wpływających do KRRiT wniosków o udzielenie ulg w spłacie opłat koncesyjnych, co wiąże się m.in. z przedłużającą się trudną sytuacją w

gospodarce, nie tylko polskiej, która mocno dotyka podmioty działające na rynku reklamowym, ze względu na ograniczenia budżetów przedsiębiorstw na wydatki związane z reklamą i promocją.

Wśród 45 wydanych w 2011 r. decyzji KRRiT o rozłożeniu opłaty koncesyjnej na raty:

- 4 decyzje dotyczą nadawców, którzy otrzymali koncesje na nadawanie programu w systemie naziemnym cyfrowym. Już na etapie składania wniosków o koncesje plany finansowe tych podmiotów uwzględniały ratalny sposób wniesienia opłaty koncesyjnej, na co zostały udokumentowane środki finansowe;
- 9 decyzji dotyczy nadawców, którzy otrzymali koncesje na ponowny 10-letni okres. Koncesje te są udzielane na podstawie art. 33 ust. 2 i 3, art. 35a, art. 37 ust. 1 – 3 oraz art. 40 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 226, z późn. zm.), w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.). Zgodnie z przepisami prawa, trudna sytuacja finansowa Koncesjonariusza nie stanowi przesłanki do odmowy udzielenia takiej koncesji;
- 29 decyzji dotyczy nadawców lokalnych programów emitowanych drogą kablową, które nie były objęte postępowaniami konkursowymi. Programy te w przeważającej części stanowią kilkugodzinne bloki, a koszt ich produkcji w ostatnich latach bywa wyższy niż możliwe do pozyskania przychody z niewielkich rynków.

KRRiT w 2011 r. wydała ok. 160 decyzji o udzieleniu bądź rozszerzeniu koncesji na nadawanie programów radiowych i telewizyjnych drogą rozsiewczą naziemną i rozsiewczą satelitarną oraz na rozpowszechnianie w sieciach telekomunikacyjnych innych niż wykorzystywane do rozpowszechniania rozsiewczego naziemnego lub rozsiewczego satelitarnego; rozłożeniem na raty zostały objęte opłaty koncesyjne wynikające z 23 wydanych w 2011 r. koncesji.

Należy zauważyć, że dotychczasowa praktyka rozkładania przez KRRiT opłat koncesyjnych na raty do 2012 r. nie była przedmiotem zastrzeżeń Naczelnej Izby Kontroli, choć co roku podlega wnikliwej analizie inspektorów tego Urzędu. Od kilkunastu lat coroczne protokoły NIK akceptowały działania KRRiT z wykonania budżetu państwa w tym zakresie.

Odnosząc się do kwestii poruszanej w wystąpieniu pokontrolnym NIK na str. 2 ostatnie zdanie w drugim akapicie od dołu w brzmieniu:

„W uzasadnieniu decyzji wykazano przesłanki uznania ważnego interesu koncesjonariusza, tj. trudną sytuację finansową, uniemożliwiającą dokonanie jednorazowego wydatku w wysokości pełnej opłaty, natomiast nie wykazano przesłanek uznania ważnego interesu publicznego.”

należy zauważyć, że zgodnie z art. 67a § 1 z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja Podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.) organ podatkowy, na wniosek podatnika, z zastrzeżeniem art. 67b, może udzielać ulg w spłacie podatku lub zaległości podatkowej w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika **lub** interesem publicznym.

W podejmowaniu decyzji o rozłożeniu opłat za decyzję o rozszerzeniu koncesji o możliwość umieszczenia programów w sygnale MUX-1 spółkom Lemon Records Sp. z o.o., STAVKA Sp. z o.o. oraz ESKA TV S.A. KRRiT uwzględniała za każdym razem interes publiczny jako istotną przesłankę, co znajduje odzwierciedlenie w protokołach z posiedzeń KRRiT. Należy zauważyć, że w przypadku nadawania programów radiowych i telewizyjnych interes publiczny jest oczywisty – dostęp odbiorcy do informacji, dóbr kultury i rozrywki.

W przypadku powyższych postępowań interes publiczny – polegający na poszerzeniu oferty telewizyjnych programów dostępnych w sposób cyfrowy naziemny – brany był pod uwagę podczas podejmowania przez KRRiT uchwał w powyższych sprawach.

Interes publiczny związany z uruchomieniem cyfrowego naziemnego nadawania programów telewizyjnych był również opisany w decyzji rozstrzygającej postępowanie o rozszerzenie koncesji (Nr DK-137/2011 z dnia 29.07.2011 r.). W uzasadnieniu tej decyzji napisano m.in.:

„Podstawowym celem wdrażania naziemnej telewizji cyfrowej oprócz wykorzystania nowej technologii dla poprawy jakości odbioru jest zwiększenie ilości dostępnych nieodpłatnie programów telewizyjnych oraz stworzenie komplementarnej i zróżnicowanej programowo oferty.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w rozstrzygnięciu przedmiotowego postępowania kierowała się więc dbałością o zapewnienie, że programy umieszczone w sygnale MUX-1 będą się charakteryzować odmienną zawartością programową od tych, które są już dostępne w MUX-2. W art. 36 ustawy o radiofonii i telewizji ocena wniosków o udzielenie (rozszerzenie) koncesji ma przebiegać z uwzględnieniem stopnia realizacji zadań radiofonii i telewizji, o których mowa w art. 1 ust. 1 teże ustawy przez innych nadawców działających na obszarze objętym koncesją.”

W uzasadnieniu decyzji o rozłożeniu opłat za decyzję o udzieleniu na kolejny okres koncesji Polskiej Prowincji Zgromadzenia Ducha Św. pod opieką Maryi interes publiczny został wskazany – nadawanie programu społeczno-religijnego (str. 9, 3 akapit od dołu).

„W przedmiotowej sprawie wystąpiły zarówno okoliczności o charakterze ważnego interesu Koncesjonariusza, jak i interesu publicznego. W szczególności należy stwierdzić, że Koncesjonariusz nie dysponuje środkami finansowymi niezbędnymi do jednorazowego uiszczenia opłaty koncesyjnej. Jednocześnie Koncesjonariusz realizuje program radiowy o charakterze społeczno-religijnym.”

Stosując się do zalecenia zawartego w wystąpieniu pokontrolnym, w kolejnych decyzjach o rozłożeniu opłaty na raty, w przypadku zaistnienia przesłanki interesu publicznego będzie ona wskazywana w sposób wyraźny i bardziej pełny.

KRRiT podejmując decyzję o rozłożeniu na raty opłat koncesyjnych uwzględniała także trudną sytuację rynku mediów elektronicznych. Od kilku lat wzrosty wartości rynku reklam są relatywnie niskie, zaś konkurencja – wobec zwiększającej się liczby programów – coraz silniejsza. Dodatkowe koszty generuje konwersja sygnału analogowego na cyfrowy i konieczność tzw. *simulcastingu* w okresie przejściowym. W Polsce nie funkcjonuje – wzorem niektórych państw europejskich – system ekonomicznego wsparcia procesów cyfrowych. Wzmoczone koszty związane ze zmianą technologii stanowią potencjalną groźbę niewypłacalności nadawców, co może rodzić negatywne skutki dla odbiorców programów, rynku medialnego i Skarbu Państwa.

Z poważaniem

